

A. To 'Know God' – according to Yirmiyahu (chapters 9 & 22)

[The closing lines from the Haftara on Tisha b'Av]

כב כה אָמַר יְהוָה, אֶל-יִתְהַלֵּל חָכֵם בְּחַכְמָתוֹ,
וְאֶל-יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר, בְּגִבּוֹרָתוֹ; אֶל-יִתְהַלֵּל עָשִׂיר,
בְּעִשְׂרוֹ. כִּי אִם-בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל, הַשֶּׁבֶל
וַיִּדַע אֹתִי—כִּי אֲנִי יְהוָה, עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט
וַצְדָקָה בְּאֶרֶץ: כִּי-בְאֵלֶּה חִפְצָתִי, נְאֻם-יְהוָה.

[In a later rebuke of King Yehoyakim:]

טו אָבִיךָ הֲלֹא אָכַל וְשָׁתָה, וְעָשָׂה
מִשְׁפָּט וַצְדָקָה--אֲזוּ, טוֹב לוֹ. דָּן דִּין-
עָנִי וְאֶבְיוֹן, אֲזוּ טוֹב; הֲלֹא-הִיא הַדַּעַת
אֹתִי, נְאֻם-יְהוָה.

22.15-16 [Rebuke to King Yehoyakim] -Did not thy father eat and drink, and do justice and righteousness? Then it was well with him. He judged the cause of the poor and needy; then it was well. **Is not this to know Me?** saith the LORD

B. Historical Background – Time period of Yirmiyahu's prophecies

[Fall of Assyrian empire in 650-606 BCE leads to a national revival]

Yoshiyahu – reigns for 31 years /640-609, King at age 8, finds God- age 16

Year 12 - National teshuva begins , as does the career of Yirmiyahu

Year 18 - Renovation of Temple, Find the 'sefer torah' & new Covenant

Year 31 - Yoshiyahu's tragic death at Megiddo , lost battle to Pharaoh Necho

Yehoyakim – 11 years /608-597 [leaves Hashem /aligns himself with Egypt]

Year 4 - Nebuchadnezzar begins conquest of Middle East

Year 11 -Nebuchadnezzar defeats Jerusalem

3 months later -King Yehoyachin (son of Yehoyakim) is exiled

Tzidkiyahu – 11 years 597-586 [appointed by Bavel – to be subservient]

Year 4 – King & political leadership plans rebellion against Bavel

Year 11 – Temple & Jerusalem destroyed, People exiled

C. God working for man, or Man working for God! /Yirmiyahu chapter 7

ירמיהו פרק ז

א הַדְּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ, מֵאֵת ה' לֵאמֹר. **ב עֵמֵד בַּשַּׁעַר בַּיִת ה', וְקִרְאתָ שֵׁם, אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה; וְאָמַרְתָּ שְׁמֵעוּ דְבַר-ה', כָּל-יְהוּדָה הַבָּאִים בַּשַּׁעֲרִים הָאֵלֶּה, לְהַשְׁתַּחֲוֹת, לָהּ.**

ג כֹּה-אָמַר ה' צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, **הִיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם, וּמַעַלְלֵיכֶם; וְאַשְׁכְּנָה אֶתְכֶם, בְּמָקוֹם הַזֶּה.**

ד אֶל-תַּבְּטְחוּ לָכֶם, אֶל-דְּבָרֵי הַשָּׁקֶר לֵאמֹר: **הֵיכַל ה' הֵיכַל ה' - הֵיכַל ה' - הֵמָּה. ה כִּי אִם-הִיטִיב תִּיטִיבוּ, אֶת-דַּרְכֵיכֶם וְאֶת-מַעַלְלֵיכֶם: אִם-עָשׂוּ תַעֲשׂוּ מִשְׁפָּט, בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ. וְגַר יִתּוֹם וְאַלְמָנָה, לֹא תַעֲשׂוּ. ז וְשִׁכַּנְתִּי אֶתְכֶם, בְּמָקוֹם הַזֶּה ...**

ט **הַגִּנֵּב, רָצַח, וְנָאֵף, וְהַשָּׁבַע לַשָּׁקֶר וְקִטְר לַבָּעַל; וְהַלֵּךְ, אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים--אֲשֶׁר לֹא-יִדְעֶתֶם. י וּבָאתֶם וַעֲמַדְתֶּם לִפְנֵי, בַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא-שְׁמִי עָלָיו, וְאָמַרְתֶּם, נִצְלָנוּ--לְמַעַן עֲשׂוֹת אֵת כָּל-הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה. יא הַמַּעֲרַת פְּרָצִים, הָיָה הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר-נִקְרָא-שְׁמִי עָלָיו--בְּעֵינֵיכֶם; גַּם אָנֹכִי הִנֵּה רֹאֵתִי, נְאֻם-ה'.**

יב כִּי לָכוּ-נָא, אֶל-מְקוֹמִי אֲשֶׁר בְּשִׁילוֹ, **אֲשֶׁר שִׁכַּנְתִּי שְׁמִי שָׁם, בְּרֵאשׁוֹנָה; וּרְאוּ, אֵת אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לוֹ, מִפְּנֵי, רָעַת עַמִּי ... יג וְעָשִׂיתִי לַבַּיִת אֲשֶׁר נִקְרָא-שְׁמִי עָלָיו, אֲשֶׁר אַתֶּם בֹּטְחִים בּוֹ, וּלְמָקוֹם, אֲשֶׁר-נָתַתִּי לָכֶם וּלְאַבּוֹתֵיכֶם--כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשָׁלוֹ.**

כא כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: **עֲלוּתֵיכֶם סָפוּ עַל-זְבַחֵיכֶם, וְאָכְלוּ בָשָׂר. כב כִּי לֹא-דִבַּרְתִּי אֶת-אַבּוֹתֵיכֶם, וְלֹא צְוִיתִים, בַּיּוֹם הַזֶּה צִוִּיתִי אֹתָם, מֵאַרְצָ מִצְרַיִם--עַל-דְּבָרֵי עוֹלָה, וְזָבַח. כג כִּי אִם-אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אֹתָם לֵאמֹר, שְׁמָעוּ בְּקוֹלִי--וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים, וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי לְעַם...**

א הַדָּבָר אֲשֶׁר-הָיָה עַל-יְרֻמְיָהוּ, עַל-כָּל-עַם יְהוּדָה, בַּשָּׁנָה הַרְבֵּעִית,
 לַיהוֹיָקִים בֶּן-יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה: הִיא, הַשָּׁנָה הָרִאשׁוֹנִית,
 לְנְבוּכַדְרֶאצַּר, מֶלֶךְ בָּבֶל. ב אֲשֶׁר דִּבֶּר יְרֻמְיָהוּ הַנָּבִיא ...

ז וְשָׁלַח יְהוָה אֲלֵיכֶם אֶת-כָּל-עֲבָדָיו הַנְּבִאִים, הַשְּׂכֵם וְשָׁלַח--וְלֹא
 שָׁמַעְתֶּם; וְלֹא-הִטִּיתֶם אֶת-אָזְנוֹכֶם, לְשָׁמַעַ. ה לֵאמֹר, שׁוּבוּ-נָא אִישׁ
 מִדְּרָכּוֹ הַרְעָה וּמִרְעַע מַעֲלָלֵיכֶם, וּשְׁבוּ עַל-הָאָדָמָה, אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
 לָכֶם וּלְאֲבוֹתֵיכֶם--לְמֶן-עוֹלָם, וְעַד-עוֹלָם...

ח לָכֵן... הַנְּנִי שָׁלַח וְלִקְחֹתִי אֶת-כָּל-מִשְׁפָּחוֹת צָפוֹן נְאֻם-יְהוָה, וְאֶל-
 נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל עֲבָדִי, וְהִבְאִיתִים עַל-הָאָרֶץ הַזֹּאת וְעַל-
 יֹשְׁבֵיהָ, וְעַל כָּל-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה סָבִיב... יא וְהִיִּתָּה כָּל-הָאָרֶץ הַזֹּאת,
 לְחֶרֶבָה לְשָׂמָה; וְעַבְדוֹ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה, אֶת-מֶלֶךְ בָּבֶל--שְׁבַעִים
 שָׁנָה.

E. The Option to 'accept Bavel' - to prevent Exile

ירמיהו פרק כז

א בְּרִאשִׁית, מִמְּלַכְתַּת יְהוֹיָקִים בֶּן-יֹאשִׁיָּהוּ--מֶלֶךְ יְהוּדָה: הָיָה הַדָּבָר
 הַזֶּה, אֶל-יְרֻמְיָהוּ, מֵאֵת יְהוָה, לֵאמֹר. ב כֹּה-אָמַר יְהוָה, אֱלֹהֵי, עֲשֵׂה
 לְךָ, מוֹסְרוֹת וּמִטּוֹת; וּנְתַתֶּם, עַל-צֹאֲרֹךְ.

ג וְשָׁלַחְתֶּם אֶל-מֶלֶךְ אֲדוּם וְאֶל-מֶלֶךְ מוֹאָב, וְאֶל-מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן,
 וְאֶל-מֶלֶךְ צוּר, וְאֶל-מֶלֶךְ צִידוֹן--בְּיַד מַלְאָכִים הַבָּאִים יְרוּשָׁלַם, אֶל-
 צְדָקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה. ד וְצוּיֵת אֶתֶם, אֶל-אֲדַנְיָהֻם לֵאמֹר:

כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, כֹּה תֹאמְרוּ אֶל-אֲדַנְיָהֻם. ה
 אֲנִכִי עָשִׂיתִי אֶת-הָאָרֶץ, אֶת-הָאָדָם וְאֶת-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי
 הָאָרֶץ בְּכַחַי הַגָּדוֹל וּבְזָרוּעֵי הַנְּטוּיָה; וּנְתַתִּיָּהּ לְאִשׁוֹר יִשְׂרָאֵל בְּעֵינַי. ו
 וְעַתָּה, אֲנִכִי נְתַתִּי אֶת-כָּל-הָאָרְצוֹת הָאֵלֶּה, בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-
 בָּבֶל, עֲבָדִי...

י א והגוי, אשר יביא את-צוארו בעל מלך-בבל--ועבדו: והנחתיו על-אדמתו נאם-יהוה, ועבדה וישב בה.

יב ואל-צדקיה מלך-יהודה דברתי, ככל-הדברים האלה לאמר: הביאו את-צואריכם בעל מלך-בבל, ועבדו אתו ועמו--וחיו. יג למה תמותו אתה ועמך, בחרב ברעב ובדבר--כאשר, דבר יהוה, אל-הגוי, אשר לא-יעבד את-מלך בבל.

יד ואל-תשמעו אל-דברי הנבאים, האמרים אליכם לאמר, לא תעבדו, את-מלך בבל: כי שקר הם נבאים לכם. טו כי לא שלחתים נאם-יהוה, והם נבאים בשמי לשקר: למען הדיחי אתכם, ואבדתם--אתם, והנבאים הנבאים לכם.

F. The 'showdown' between Yirmiyahu & Chananya

ירמיהו פרק כח

א ויהי בשנה ההיא, בראשית ממלכת צדקיה מלך-יהודה, בשנה הרבעית, בחדש החמישי; אמר אלי חנניה בן-עזור הנביא אשר מגבעון, בבית יהוה, לעיני הכהנים וכל-העם:

ב כה-אמר יהוה צבאות, אלהי ישראל--לאמר: שברתי, את-על מלך בבל. ג בעוד שנתים ימים, אני משיב אל-המקום הזה, את-כל-כלי, בית יהוה--אשר לקח נבוכדנאצר מלך-בבל, מן-המקום הזה, ויביאם, בבל. ד ואת-יכניה בן-יהויקים מלך-יהודה ואת-כל-גלות יהודה הבאים בבלה, אני משיב אל-המקום הזה--נאם-יהוה: כי אשבר, את-על מלך בבל....

י ויקח חנניה הנביא, את-המוטה, מעל, צנאר ירמיה הנביא; וישברהו. יא ויאמר חנניה לעיני כל-העם לאמר, כה אמר יהוה, ככה אשבר את-על נבכדנאצר מלך-בבל בעוד שנתים ימים, מעל צנאר כל-הגוים; וילך ירמיה הנביא, לדרכו.